

Als dat ene mandje omdondert, is het bomenbestand in jouw stad of dorp zo dertig of veertig jaar teruggezet in de tijd

Evangelie

Het lijkt zo makkelijk en het lijkt zo logisch. Als je kiest voor sortiment, kies je voor planten die van nature hier voorkomen. Inheems dus. Liever nog inheems autochtoon, en – als we helemaal het goede gevoel willen uitstralen – ook nog eens biologisch.

Als je wat googelt rondom dit thema, kom je bijna onherroepelijk uit bij dit illustere drietal: biologisch, inheems en autochtoon. Alleen is de werkelijkheid weerbarstig en de oplossing niet zo voor de hand liggend als het lijkt. Pas geleden was ik bij een lezing van Henrik Sjöman, een internationaal beroemde Zweedse #Lurban forester\$L. Deze wetenschapper was nogal onverbiddelijk tegenover beheerders die dit evangelie prediken. In

Sjöman wijst ons er dan ook fijntjes op: mocht er een ziekte om de hoek komen kijken die bijvoorbeeld desastreus is voor #LPrunus\$L, dan is er een aanzienlijke kans dat ook de verre neven en nichten uit de familie van de #LRosaceae\$L gevoelig zijn voor die ziekte.

Kortom, voor beheerders is het zaak om strategisch na te denken over het sortiment van de toekomst. Ik heb het hier alleen over boomziektes als mogelijke bedreiging, maar het gaat natuurlijk veel verder. Ook klimaatverandering is een belangrijk onderwerp. Voor lijsterbes en beuk, bijvoorbeeld, is ons klimaat eigenlijk al te warm. In een koel, beschaduwde bos gaat het nog wel, maar zeker niet in een droge en hete stad.

Voor boombeheerders is het zaak om strategisch na te denken over het sortiment van de toekomst

zijn visie is dat zelfs ronduit onverantwoord als het gaat om de inrichting van de stad. Sjöman ziet overal in de wereld de schadelijke gevolgen van het wedden op slechts enkele paarden. Want dat is natuurlijk één van de gevolgen van het kiezen voor inheems: je bomenboek wordt wel heel dun.

Volgens Sjöman lopen we hiermee levensgrote risico's. We zien de laatste jaren nogal wat nieuwe boomziektes verschijnen, en in de toekomst zullen we nog wel meer ziektes onze kant op zien komen. Het is niet de vraag óf dat gebeurt, hoogstens wanneer dat zal zijn. Het is dus zaak, aldus Sjöman, om een zo divers mogelijk bomenbestand op te zetten. Niet alle eieren in één mandje. Want als dat ene mandje omdondert, is het bomenbestand in jouw stad of dorp zo twintig, dertig of veertig jaar teruggezet in de tijd.

Er is niks mis met linde, met eik, met els. Er is iets mis met óns als we meer dan de helft van ons bomenbestand invullen met twee of drie soorten.

Biodiversiteit is eveneens belangrijk, en een opgave waarvoor je als beheerder je best moet doen. Ook in verband daarmee heb je andere soorten nodig, om een bloeihoogte te creëren zodat insecten het hele seizoen iets van hun gading kunnen vinden.

Met vriendelijke groet,

Hein van Iersel (hein@nwst.nl)
Hoofdredacteur

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!